

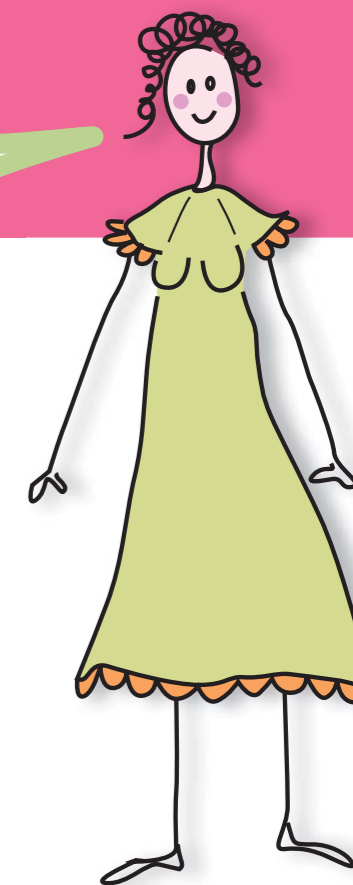
Jakten på Hillevis behandling

Under fyra år levde Hillevi med sin inkontinens utan att våga be om hjälp. Hon skämdes så fruktansvärt över att helt okontrollerat och utan förvarning kissa på sig flera gånger om dagen. Hillevis livskvalitet försämrades snabbt. Hon slutade träna, slutade träffa vänner, sexlivet avstannade och till slut sa hon upp sig från sitt jobb och isolerade sig totalt.

Så här lever många kvinnor idag trots att det finns adekvat behandling att få. Inkontinens har alltid varit något som många har svårt att tala om och ingen vill förknippas med detta symtom. Trots detta är så många personer drabbade att detta räknas som en folksjukdom.

Problemet går att lösa. Det finns flera olika metoder att ta hjälp av. Allt beror på grad och typ av inkontinens.

Följ Hillevi och se hur hon löste sitt problem med ansträngningsinkontinens.

”Nu börjar min jakt!”

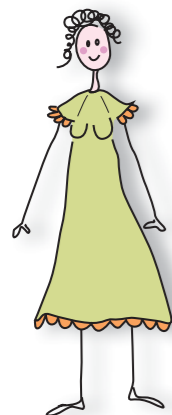
Nu har jag beställt tid på vårdcentralen för att få en remiss Danderyds Sjukhus för en utredning. Bara att komma till min vårdcentral för att få en remiss utskrivet tog 2 veckor! Ska det behöva vara så lång väntetid? När jag väl kom till vårdcentralen sa de att de egentligen inte skriver ut remisser till Danderyd, men jag stod på mig!

Häng med in på nästa sida så får du se hur det gick för mig.

Kvinnosidan.se

Från remiss...

Nu har resan börjat!

På vårdcentralen gjordes inte någon test utan läkaren ställde bara några frågor. Hillevi fick berätta om hur ofta hon kissar på sig och vid vilka tillfällen. Förberedd som hon var så hade hon fyllt i ett kisschema. Efter några veckor fick hon en kallelse till sjukhuset för att träffa en gynekolog.

Jag är lite nervös...

Jag är full av funderingar. Vad kommer läkaren att säga? Vilken behandling kommer att erbjudas? Hur lång tid tar det för att få någon form av hjälp? Kommer jag bli nekad? Kommer behandlingen att passa mig? Kommer det att göra ont? Blir jag sjukskriven? Frågorna och funderingarna är många.

Men inte hade jag behövt vara nervös. Undersökningen kan liknas vid en vanlig gynekologisk undersökning. Jag fick hosta några gånger så att gynekologen kunde se omfattningen av läckaget och sedan var det klart. Efter undersökningen talade jag med gynekologen och han beskrev hur han såg på mitt problem. Serverade en lösning som jag köpte och sen gick jag hem. Lösningen blev en TVT-operation.

Vid en TVT-operation opereras ett bandformat nät in som ett stöd under mellersta delen av urinröret och fungerar som ett hängsle.

Förberedelser

Operationsdagen meddelades i en bekräftelse som skickades från sjukhuset. I brevet följde en hälsodeklaration med som Hillevi skulle fylla i och sändas tillbaka till sjukhuset. I den fanns frågor om hon äter någon speciell medicin eller har någon annan sjukdom. De vill helt enkelt ha koll på att Hillevi är frisk för övrigt!

En måndag klockan 09.00 registrerade jag mig i receptionen. Därefter fick jag träffa en sjuksköterska och en narkosläkare. Jag fick lämna blodprov och sedan träffa gynekologen som skulle opererar mig. Vi hade ett bra samtal och jag kände mig helt trygg! När jag talade med narkosläkaren berättade jag att jag ville sova under ingreppet, men fick snart reda på att någon riktig narkos skulle det inte bli. Ingreppet görs i lokalbedövning men man får mycket lugnande läkemedel både före och under. Varför får man inte sova? Ja, för att operationen ska bli så lyckas som möjligt så måste man hjälpa till att hosta när bandet ska spännas. Då kan gynekologen avgöra grad av hur stramt bandet behöver sitta. Och ska jag erkänna så var jag nervös att veta att jag inte skulle få sova, men efteråt så förstår jag att det inte är nödvändigt. Man får så mycket lugnande att livet känns helfint;-)

Inför en operation görs några förberedelser. Dels tas blodprov och beroende på ålder, även EKG. Kvällen innan ska man duscha och måste då använda en speciell tvål som tar bort onödiga bakterier på kroppen. Man får inte äta och dricka innan operationen dvs man fastar från midnatt. Blir man inte opererad direkt på morgonen får man vätska genom ett dropp. Droppslangen kopplas till en kateter som sätts in i ett blodkärl på din hand.

Kvällen innan operationen

Jag är jag lite nervös för jag vet inte hur allt kommer att gå... Alla reagerar ju olika på behandlingen och jag vet ju nu att jag inte kan vara nedsövd. Jag måste ju vara vaken för att kunna hosta för att ser hur mycket bandet måste lyftas till. Det är ju det som gör att det inte skall bli läckage i framtiden. Jag fick till svar att jag skulle infinna mig på Kvinnokliniken kl. 06.45. Så det är att gå upp med tuppen.

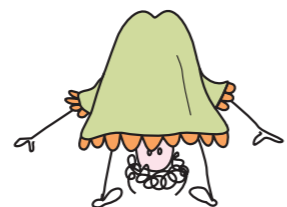
ZZzZZzZZzZZzZZzZZz.....

Väckarklockan ringer kl 05.30, nu är det dags...

Jag har beställt taxi och den kommer kl 06.00. Jag får inte äta någon frukost. Har faktiskt inte ätit något sen kl 19.00 igår... Ganska hungrig. Jag älskar frukost! Och alla smycken lämnas hemma. Jag är osminkad, har packat duschartiklar, tandborste mm OM jag måste stanna kvar över natten, vilket jag INTE har tänkt mig! Man måste kunna kissa efter operationen innan man får åka hem.

När jag anländer till kliniken så mottags jag av jättegulliga sköterskor. De fixar med allt. Jag får en handduk för att duscha igen så jag är riktigt ren. En bakvänd skjorta och ett par långa strumpor tar jag på mig när jag duschat. **Nu är jag verkligen nervös!!!**

...till fniss utan kiss!

En sköterska ger mig en tablett som gör mig lite "lullig" strax innan jag ska ner till operation. Efter 10 minuter känns det som om jag druckit ett glas vin. Är inte lika nervös även om det fortfarande känns oroligt.

Klockan 8.00 rullas jag ner till operationssalen. Med mig har jag min vän Marie som sällskap. Hon finns där för mig som ett stöd och för att fotografera vad som sker under operationen. Detta för att kunna visa för er hur allt går till.

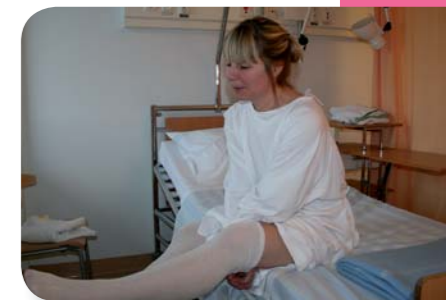
Salen känns lite skrämmande men efter att de satt en slang i min hand och gett mig lite mer lugnande så var det ganska trevligt till och med. Personalen fanns hela tiden hos mig och talade på ett lugnande sätt. Kände mig riktigt ompysslad.

Under operationen var jag medveten nästan hela tiden. Jag sa: – Ge mig allt ni får ge! Så jag fick lugnade och bedövning.

Läkemedlen gjorde så jag slumrade till lite då och då. Det var skönt! Marie sa att jag faktiskt snarkade lite.

Det var fem personer som arbetade i operationssalen. En narkossjuksköterska och en narkosundersköterska var vid mitt huvud hela tiden. Tog blodtryck och puls med jämna mellanrum. I andra änden av min kropp höll gynekologen, operationssjuksköterskan och ett biträde till under operationen.

Själva operationen tog en halvtimme, sen kördes jag till en uppvakningsavdelning för att pigga till. Var ganska snurrig av de lugnande läkemedel jag fått.

Efter operationen

När jag kom tillbaka

till mitt rum på avdelningen så var mitt mål att lyckas kissa för att jag skulle få gå hem. Men det var svårt. På eftermiddagen kom gynekologen och pratade med mig. - Vissa åker hem samma dag och mår hur bra som helst och vissa blir kvar över natten. Och du, Hillevi du blir kvar över natten. Så tog han mig i handen och sa: - Vi syns imorgon.

Det var lite tufft men man får vända på problemet och se det positiva. Att vården inte släpper iväg sina patienter för tidigt resulterar i bra resultat. Och har man bra fantasi kan man vända en sal till ett SPA ;-). Mat serveras och det finns service dygnet runt.

Men kvällen och natten var faktiskt lite tuff... Ont, svårt att kissa, morfin för smärtan, svimfärdig på toaletten. Men personalen är van vid detta och otroligt bra på att stötta och vet knep som är användbara. Vid två-tiden på natten kunde jag äntligen kissa. Knepet är att inte pressa fram utan ta det lugnt. Bara sitta och vänta på att det ska komma helt enkelt.

Efter en TVT-operation ska man inte anstränga sig. Motion får sträcka sig till lugna promenader i början. Hoppa över träning, bad och sex under fyra veckor. Man blir sjukskriven en kortare tid då man bör ta det lugnt ett tag. Inte lyfta, hoppa och springa. Under de första dagarna kan man äta smärtstillande tabletter om man känner att det behövs. Vanligtvis skriver läkaren ut receptbelagda tabletter att ta för smärtan.

Två veckor efter operationen:

Hahaha! Jag nös 5 gånger på raken och det hände ingen "olycka". Det är så sköööööööönnttttt!!!

Vet ni hur glad jag är?! 😊

2 veckor efter TVT-operationen

Nu har det gått 2 veckor sen operationen och resultatet för mig är som natt och dag! Jag kom ihåg strax före jul då hände "olyckorna" väldigt ofta och helst när man var finklädad för ett möte eller en middag! Nu har jag inget problem längre! Och jag har även börjat ta promenader. Jag har inte börjat träna än så som jag lovade läkaren. Det är bättre att det får läka och bli helt bra. Jag får stå ut, men ni som tränar regelbundet vet att kroppen SKRIKER när den inte får träna det är som en drog. Det som känns annorlunda är att det tar längre tid att kissa och att jag kan fylla blåsan mera utan att jag blir så där tok-kissnödig.

Det här är en underbar känsla!

Ta bort det skämmiga och börja tala om inkontinens!

Visst var det lite "meckigt" dagarna och veckorna efter ingreppet.
MEN det var värt allt! Nu är det här TVT-bandet en del av
mitt liv och min livskvalitet! Nu kan jag förstå alla TVT-opererade
kvinnor som jag träffat. Alla säger samma sak:

TVT-operationen
är det bästa jag
någonsin gjort!

**beskrivning av inkontinens + Kontinet
+ Kvinnosidan + våra loggor**

Kvinnosidan.se